

Prečo sú Vianoce výnimočné

Môj pohľad na vianočné sviatky je v jednej veci odlišný od pohľadu iných ľudí. Počas Vianoc mám proste odlišné povinnosti ako druhí ľudia. Pristupujem k nim ako pozorovateľ a vysluhovateľ. Vysluhovateľ preto, aby ste ich mali krajšie a slávnostnejšie a pozorovateľ preto, ... aby ste tento článok dočítali do konca.

Vždy sa pýtam odznova, prečo sú Vianoce výnimočné? Veď ide o jeden večer a dva dni. Aj to druhý sviatok vianočný až tak ľudia neoslavujú. Idú navštíviť vzdialenejšiu rodinu alebo sa nevedia dočkať štefanskej zábavy. A keby sme sa opýtali väčšiny ľudí, čo majú na Vianociach tak radi, povedia, že je to Štedrý večer a poľnočná omša. A samozrejme darčeky! Veľa darčiekov! Nuž a to je všetko, povedia zas iní. Pochopiteľne, majú svoju pravdu. My sa však oddajme pozorovaniu! Hľadáme zmysel toho všetkého a položme si najdôležitejšiu otázku na svete. Tá otázka znie: Prečo?

Prečo vôbec vznikli Vianoce? Prečo máme rok 2007? Prečo už mesiac pred Vianocami nám neomylné televízia a obchody oznamujú, že prichádzajú úplne fantastické Vianoce? A prečo „lietame“ po obchodoch a vyzdobujeme si domovy, prečo chceme niekomu urobiť darom radosť, prečo máme radi vianočnú atmosféru a prečo sme na Vianoce trochu ľudskejší? Prečo máme pocit, že na Vianoce je dobro viditeľnejšie a nachádza sa okolo nás vo zvýšenej miere? Poznáte už odpoveď?

Je zaujímavé, že aj neveriaci ľudia na vyššie položenú otázku svojím spôsobom odpovedajú, keď chcú obdarovať druhých. Keď vedome alebo nevedome kupujú stromček a na jeho vrcholec pripevnia hviezdu. A my môžeme pozorovať ich radosť. Vtedy sa aj naša radosť znásobuje, lebo zažívame to isté, avšak poznáme dôvod našej

radosti. Vidíme, ako sa dobro okolo nás rozpína a znásobuje, ale vieme, prečo sa to deje. Jeden básnik to opísal takto:

*Dívam sa z okna na svoje auto,
jemne sneží, sú Vianoce.*

*Deň končí, prichádza večer a s ním
oddych, pokoj, čas jemne pribrzd'uje,
má prezrádzajúci lesk v očiach
a elegantne parkuje do môjho streda,
aby som všetko videl dvojako:
Aj Boha samého, aj dianie navonok.*

*Sú Vianoce. Niekde sa strieľajú,
niekam vchádzajú kamióny
plné kokakoly*

*a Boh sa rodí do sveta
prezázračne ľudsky.*

Jasné, že vieme, prečo oslavujeme Vianoce! Vieme celkom presne, koho napodobňujeme, keď druhým kupujeme alebo vyrábame dary. Nasledujeme nášho nebeského Otca.

Znásobujeme jeho jediný dar. Na rozdiel od neveriacich ľudí to robíme vedome, kvôli narodeniu Spasiteľa. Vieme presne, že Božský chlapec je dôvodom pokoja Vianoc, príčinou pohody a radosnej atmosféry a znásobeného dobra, ktorého sú ľudia schopní na Vianoce. Robíme to kvôli Nemu. Ba dokonca sme schopní toho videnia, o ktorom píše básnik. Vidíme naraz aj

Boha, aj svet. Preto už náš advent je začiatkom a narastaním prichádzajúcej radosti, takže Vianoce nám začínajú skôr, než prídu. Naša radosť sa zo dňa na deň stupňuje ako extatická hudba. A keď Vianoce prídu! Vtedy

Prihovor šéfredaktorky

Milí naši Petrovanci, ani sme sa nenazdali a rok 2007 sa dostal do svojej záverečnej etapy. Pre každého z nás bol tento rok iný. Pre niekoho v niečom úspešný a pre iného možno sklamaním. Čas pre každého ubieha rozdielne rýchlo a aj keď sa to v prvom okamihu nezdá, prináša zmeny, ktoré sa postupne odrazia na každom z nás.

Aj náš časopis prešiel takouto zmenou. Ani sme sa nenazdali a rok našej snahy priniesť vám aktuálne a zaujímavé informácie z nášho spoločného obecného života, ubehol. Sme radi, že naša práca našla u Vás priaznivé odozvy a že ste pozitívne ohodnotili naše snaženie. Veríme, že tak ako tento rok aj ten ďalší bude pre nás všetkých úspešným krokom do ďalšej budúcnosti a že v tej vašej bude miesto aj pre náš časopis.

V mene celej redakčnej rady a všetkých, ktorí sa podieľajú na tvorbe a distribúcii nášho časopisu, prajem všetkým Vám požehnané vianočné sviatky a do nového roka len to najlepšie z najlepšieho.

S pozdravom

Mgr. Lenka Prišćáková

precítíme najzákladnejšiu nutnosť nášho života. To, čo potrebujeme všetci. Potrebujeme byť milovaní, chceme cítiť, že nás niekto miluje, že sa o nás stará, že nás nikdy neopustí, že sa nám stále ozve, že za nás radšej zomrie, len aby sme mali radosť život. Tak toto sú Vianoce. Istota, že nás Boh miluje a jeho láska nikdy neskončí.

Nuž, preto by ani pre nás nemuseli Vianoce skončiť druhým vianočným sviatkom. Mohli by pokračovať ďalej, lebo Boh nás miluje rovnako a neustále. Mohli by sme ustavične vidieť naraz Boha aj svet. Preto s očakávaním pozorujem prichádzajúce Vianoce a stále nanovo sa na ne teším. Lebo predstavujú lepší svet, v ktorom by som chcel žiť. Neustále.

Igor Giboda

Rímskokatolícky farár v Petrovanoch

Sláva Bohu a pokoj ľuďom

O niekoľko dní budeme znova počuť chválospev anjelov: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle. Ale tieto radostné slová sú aj súčasťou každých nedeľných, či slávnostných služieb Božích. Uvedomujeme si to? Táto zvesť sa z betlehenských polí dostala cez ďaleké krajiny až do našej vlasti, cirkvi, zboru, ba až do srdca jednotlivcov.

Z ľudských dejín vieme, že vo svete vznikali a zanikali mocnosti, spoločenské zriadenia, ríše i celé národy, neraz sa menilo všetko podľa toho, kto mal moc. Len tento radostný vianočný chválospev znie rovnako a pravidelne ako údery hodín.

Z tohto chválospevu stoja za pozornosť dve veci, a to, že sláva patrí jedine Bohu a pokoj patrí ľuďom.

Sen o sláve, veľkosti, kariére či moci prechováva vo svojom srdci ne jeden človek. Koľkých už omámila ľudská sláva svojim jedom až do takej miery, že zabudli byť ľuďmi a postavili sa proti Bohu i svojim blíznym. Vo svojej pýche si ľudia chcú privlastniť aj tú slávu, ktorá patrí Bohu, ale Boh sa s nikým nebude deliť o svoju slávu. Sláva totiž nikdy nepatrila a nebude patriť ľuďom. Každý, kto túži po sláve a moci, dožije sa skôr, či neskôr pádu. A čím je sláva a moc väčšia, tým je hlbší aj pád. Dejiny ľudstva sú toho živým dôkazom.

Slovenské porekadlo hovorí: Ľudská sláva, poľná tráva. Trvá krátko a rýchlo mizne. Budovať na sláve znamená budovať na piesku. Ľudská sláva dnes totiž znamená hosana a zajtra ukrižuj. Dnes sláva a uznanie, zajtra pád a výsmech. Všade, kde sa stavia na slávu a človeku, tam je mravný úpadok. Preto zostáva stále platné to biblické, že sláva patrí jedine Bohu.

Pokoj naopak patrí ľuďom na zemi. V betlehenskom dieťati nám Boh dáva a praje pokoj. Ten tvorí najdôležitejšiu súčasť nášho života. Bez pokoja niet života. Rozvrátené rodiny, hnevajúci sa susedia, nenávidiaci sa súrodenci, po zbrani siahajúce národy, to všetko potrebuje pokoj. Betlehenské dieťa je stelesnením pokoja. Keby všetky ľudia uverili v Pána Ježiša a prijali Ho za svojho Spasiteľa, hneď by umlkli všetky zbrane a sváry.

Ľudský život bez Ježiša je životom stálych bojov a nepokojov. Vraždy, lúpežné prepadnutia, znásilnenia, zneužívanie detí sa, žiaľ, stávajú neodmysliteľnou súčasťou nášho každodenného života. Do tohto neporiadku a biedy ľudského života znie Božie želanie všetkým ľuďom: Na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle! Je to v podstate želanie lásky, milosrdenstva, porozumenia a úcty človeka k človeku. Len v Kristu sa môžu stretnúť a porozumieť si ľudia i celé národy. Len v ňom možno nájsť spoločnú reč. Bez úcty k zachovávaní Božej pravdy a plnenia jeho vôle nebude na svete pokoja. Bez Krista niet pokoja. Cirkevný otec Augustín to vyslovil veľmi pekne: Nespokojná je moja duša, pokiaľ nespočinie v Tebe, ó Bože.

Pokoj ľuďom dobrej vôle, to nám praje náš milujúci Boh. Ale máme dobrú vôľu? Žijeme v časoch stáleho podozrievania a strácame vieru v dobré slovo i skutok človeka. Vzďialenosti priestoru a času boli prekonané modernou technikou, a predsa ľudia stoja dnes proti sebe ešte zaťažšie ako kedýkoľvek predtým. Ani úžasné ľudské poznanie prostredníctvom vedy neprispelo k vzájomnému zblíženiu ľudí. To všetko môže prekonať len betlehenské dieťa, ktoré sa menuje Ježiš. Len v ňom sú zrušené všetky rozdiely medzi ľuďmi. Len v ňom je preklenutá priepasť medzi Bohom a nami. Tento pokoj – Krista treba srdcom prijať a v ňom žiť.

Zložme preto v tieto sviatky všetku zlosť, nenávisť, nepriateľstvo, zlé slovo i skutok a priviňme sa k Ježišovi tak, aby On riadil a spravoval naše životy. Otvorme mu svoje srdcia, aby si v nich urobil svoj príbytok. Dajme mu priestor v našich rodinách, aby aj naše deti boli skrze náš život posvätené k životu viery a lásky.

Slávu prenechajme Bohu a pokoj užívajme my. To nám i v nadchádzajúce Vianoce praje náš Boh a Pán zo svojej lásky a milosti a k tomuto prianiu sa pripájam aj ja.

Ondrej Koč
Evanjelický farár v Prešove

Spoločnosť priateľov Petrovian ďakuje všetkým dobrovoľníkom, ktorí nám počas roku 2007 pomáhali pri vydávaní a roznášaní obecných novín, zostavovaní novej internetovej stránky našej obce, zriaďovaní a prevádzke Fitnesscentra, organizovaní futbalového turnaja FARE, zostavovaní Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce, tvorbe Programu bezpečnosti našej obce a pri ďalších aktivitách organizovaných a spoluorganizovaných Spoločnosťou priateľov Petrovian.

Zároveň prajeme všetkým obyvateľom Petrovian pokojné a požehnané prežitie vianočných sviatkov a do nového roku veľa radosti, spokojnosti a splnených cieľov a prianí.

Marián Bača
za Spoločnosť priateľov Petrovian

Obecné noviny Naše Petrovany ● ročník 1/číslo 4 ● 18. 12. 2007

Vydáva: Spoločnosť priateľov Petrovian pri OZ Forsep

Šéfredaktorka: Mgr. Lenka Priščáková ● Redakčná rada: Mgr. Marián Bača, Marta Daňová, Juliana Komová, Ing. Ján Lenko, Mgr. Daniela Marcinčinová, Andrea Mišková, Anna Mišková, Mgr. Emília Pištejová (korektorka)

Adresa redakcie: Naše Petrovany, Petrovany 249, 082 53 ● t. č.: 0907 153 041, 0907 994 126 ● e-mail: nasepetrovany@centrum.sk

Technická spolupráca a tlač: Grafotlač, Budovateľská 35, Prešov ● 4 vydania ročne ● náklad 500 kusov ● počet strán: 8

Zaregistrované Ministerstvom kultúry SR pod číslom: RP265/2007

Cena: dobrovoľný príspevok

Petrovianske Vianoce v minulosti

Počas štyroch adventných týždňov bolo v našej obci veľa zvykov a obyčajov. Niektoré z nich pomaly zanikajú a niektoré už zanikli.

Na prvú adventnú nedeľu prinášali veriaci do kostola adventný veniec, ktorý farár posvätil. Večer sa chodievali ženy modliť po skupinách do domov s obrazom Panny Márie, každý večer sa obraz preniesol do ďalšieho domu. Osobitná pozornosť sa v advente venovala pečeniu oblátok. Piekol ich učiteľ – rektor, neskoršie organista a kostolník. Chlapci z vyšších ročníkov ľudovej školy chodili pripravovať drevené štiepky na oheň, nad ktorým sa oblátky piekli. Upečené oblátky chlapci roznášali po domácnostiach, začo boli odmenení haliermi. Sprievodným znakom Vianoc boli vinše (chodzic po vinčovaňu). Začalo sa to na vianočnú vigíliu skoro ráno, vinšovalo sa aj na Božie narodenie (25. decembra) a na Nový rok. Vinš mal v Petrovanoch takúto nárečovú podobu:

*A ja vam vinčujem na totu svatu ViPiju
(Bože narodežne, Novy rok)*

*hojnejši, pokornejši, urodzenejši,
s menšimi hrichami, s vekšu radoscu.*

Od Boha lasku, od Pudzí prijazeň

*a ku temu šcesce, zdravje, hojne božske
požehnaňe.*

Co vy sebe od mileho Pana Boha žadace,

To ja vam vinčujem:

Gazdiňi, gazdovi, calemu domovi.

*Žeby še vam kury nešli, kravy dojeľi
a konope do povaly vyrošľi.*

Veľa práce mali gazdiné na Štedrý deň. Piekli opekance (bobaľky) s makom. Keď sa vybrali opekance z pece, slobodné dievča s nimi utekalo z domu von. Z ktorej strany počula brechať psa, odtiaľ mal byť jej ženich. Centrom Štedrého dňa bola večera s jedlami: kapustnica s hubami, bobaľky, oplátky s medom, koláče s kapustou (Originálny recept nájdete v Ženskej rubrike v Receptíku!), jablká, orechy, slivky. Stromček sa v minulosti nerobil. Do izby sa priniesla slama a pod stôl sa ukladali rozličné hospodárske predmety (sekera, svoreň a i.). Železo bolo totiž typickým ochranným predmetom. Neskoršie, keď sa začal robiť stromček (jezulanek), zavesil sa na „hredu“, takže visel obyčajne nad stolom. Stôl sa zakryl červeno-bielym obrusom, do prostriedku sa nasypalo obilie každého

druhu: pšenica, raž, jačmeň, ovos, kukurica, hrach a i. Na obilie sa položila misa s bobaľkami. Okolo stola sedela celá rodina. Večera sa začínala modlitbou. Keď gazdiná niesla na stôl bobaľky, deti boli učupené pod stolom a kotkodákali, aby sa sliapky niesli po celý rok. Gazdiná rozdala každému oblátky a med. Mladým dečaram potrela čelá medom, aby sa páčili chlapcom. Počas večere sa nesmeli odchádzať od stola. Obečný pastier trúbil popod okná a vinšoval, začo dostal koláče. V tento večer dostával lepší pokrm aj statok.

Po večeri sa celá rodina pomodlila a čakala na polnočnú svätú omšu. Na polnočnej svätej omši sa spievali tradičné piesne: Hore, hore, pastuškovce, hore stavajce, do Betlema, do Betlema še ponahľajce... Na polnočnej omši boli prítomní aj jasličkári, betlehemci.

K jasličkárom patrili Fedor Stacho, Kubo, Bača, Starý. Boli oblečení v bielom rúchu: nohavice, košeľa z plátna - „paťolatu“. Kloúbik bol z tvrdého bieleho papiera – čakov s krížikom žltej farby. Na palici – steblo boli pliešky, úderom o zem vydávali zvuk do rytmu. Fedor nosil betlehem. Prišiel do domu a pýtal sa gazdu: „Či nam povolíce jašľičky zahrac, svaty betlehem na stul položiť?“ Keď dostali povolenie, Fedor začal spievať:

*Ja Fedorek švarny, jak kviteček jarny,
co me priokrašľil muj klobučik hardy.*

Zavolal Stachu týmto zvolaním:

*Choče, choče, brače, Stachu, bo ja tu vo
vel'kym strachu.*

*Stacho prišiel a spolu s Fedorom spievali:
Nahnival še Kubo na svoju ženu, že mu
dala kašu nedovarenu,*

*kaša nedovarta, s m'ikom ňedoľata, to
psu staremu.*

Zavolali Kuba a spievali v trojici:

*Kubenku naš, idžeš medzi nas,
s klobučkom trešeš, na hlave ho ňešeš,
idžeš medzi nas.*

Prišiel bača a recitoval:

*A ja bača bez korbača,kozy pasc nebudu,
kozy maju kratke chvosty, ja jich dojic
ňebudu.*

*A ja Bača z Rimavskej Soboty, nenaučil
som še ňijakej roboty,*

*lem kračky, bučky preskakovac a švarne
dzifčata milovac.*

Ako posledný vstúpil do izby Starý. Bol osobitne oblečený v gube čiernej farby. Mal

na reťazi jeden a pol metra dlhej uviazaný tľčik, ktorý používal v rozličných situáciách – predstieral údery prítomných, zabával ich. Fedor zavolal prítomných i jasličkárov na oferu. Volal i Starého slovami: „Starý, na oferu“. Starý odpovedal: „Ta co vas d'abli beru.“

Nakoniec sa jasličkári poďakovali za prijatie do domu, za dary a rozlúčili sa piesňou: „Dzekujeme my vam za vašo dary, že sce nam jich take maľučke daľi. Na Boha vas poručame, ostaňce zdravi.“

Na Vianoce sa nesmeli ísť vinšovať zhora dole, len zdola hore, aby všetko rástlo hore. Na Božie narodenie sa nesmel kydať hnoj. Nebolo zvykom konať na Božie narodenie návštevy. Na druhý deň – Štefana, bola v krčme zábava. Na sv. Štefana a Jána chodievali krstné mamy navštíviť svoje „krešňata“ s darmi, ktoré im doniesol Ježiško a u krstnej mamy ich nechal. Na sviatok Svätých neviniatok (mladzenky) chodievali mládenci po „mladzenkovaňu“. Vyrezali si tenké vřbové prútiky a šibali najmä dievčatá. Na Nový rok nemala prísť na návštevu ako prvá žena. Z postele bolo treba vykročiť pravou nohou, aby sa dobre kráčalo po celý rok.

Vianočné obdobie sa podľa platných cirkevných predpisov končí na sviatok Troch kráľov – Tri krále, 6. januára. Na Tri krále chodili „po koľedze“ farár, organista, kostolník a miništranti. Kňaz posvätil dom (príbytok) a po latinsky odriekal modlitby, organista spieval a trojkráľovou kriedou písal na dvere iniciály mien Gašpar, Melichar, Baltazar s príslušným rokom 20 + G + M + B + 04. Kostolník pripravoval kadidlo (oheň). Trojkráľová voda sa svätila ráno v kostole. Vodou sa doma kropil dobytok, obilie na siatie, zemiaky na sadenie a podobne.

Mgr. Lenka Priščáková

ŽENSKÝ KÚTIK

TÉMA: VIANOCE

V dnešnom čísle nášho petrovianskeho časopisu sa nebudeme ako obvykle venovať téme žien, zdravia, či rodiny. Tentokrát, keďže je krásne predvianočné obdobie, to budú Vianoce a to, čo s nimi súvisí.

Vedeli ste napríklad, že prvý adventný veniec vyrobil v Hamburgu tamojší duchovný otec pre opustené deti? Alebo že sa prvý stromček so sviečkami podľa legendy spomína už v 6. storočí? Nie? Tak vás možno náš dnešný článok trochu zaujme a obohatí o ďalšie neznáme a možno aj menej známe skutočnosti, týkajúce sa Vianoc...

ADVENT

Slovo *advent* pochádza z latinského slova *adventus* – príchod. Je to obdobie očakávania príchodu nášho Spasiteľa, Ježiša Krista. Začiatky jeho slávenia sa datujú od konca 4. storočia v južnej Galii a Španielsku. V 5. a 6. storočí bol už súčasťou cirkevných kalendárov a definitívnu podobu získal v roku 922, keď cirkevní otcovia rozhodli, že príprava na narodenie Ježiša bude trvať štyri adventné nedele. Štyri týždne mali symbolizovať 4000 rokov, na ktoré sa v tom čase odhadovala história ľudstva pred narodením Pána Ježiša. Čas adventu je vlastne pôstne obdobie, keď sa má všetko stíšiť. Ľudia si majú poupratovať nielen v domácnostiach, ale najmä vo vlastnom vnútri a v medziľudských vzťahoch. Čas adventu je však najmä časom na prípravu príchodu malého Ježiška do našich srdiec.

ADVENTNÝ VENIEC

História adventného venca siaha do 19. storočia do Hamburgu. Tamojší duchovný otec tam zriadil pre opustené deti útulok a ako odpoveď na ich otázku, o koľko dní budú Vianoce, vyrobil drevený veniec s 24 sviečkami, 19 tenkými pre všedné dni a 4 hrubými pre štyri adventné nedele.

ŠTEDRÝ DEŇ

Na Štedrý deň, večer 24. decembra, po vyjdení prvej hviezdy sa končí pôst trvajúci počas štyroch týždňov adventu a začínajú sa vianočné sviatky.

POLNOČNÁ SVÄTÁ OMŠA

Slávi sa od 6. storočia. V Ríme slúži Svätý otec polnočnú sv. omšu v Bazilike Panny Márie Snežnej pri jasličkách, rannú sv. omšu v gréckom chráme sv. Anastázie a slávnostnú sv. omšu v Bazilike sv. Petra. Podľa polnočnej sv. omše vznikol aj anglický názov Christmas z latinského *Cristes Maesse*, čo v preklade znamená Kristova omša.

NARODENIE

JEŽIŠA KRISTA

25. december

Pápež Liberius roku 354 n. l. rozhodol, že 25. december sa bude sláviť ako deň narodenia Ježiša Krista, čím založil kresťanské vianočné sviatky.

BETLEHEMY

Prvý písomne doložený živý betlehem alebo jasličky vytvoril sv. František z Assisi, keď v roku 1223 v jaskyni v Grecciu v Taliansku dal do jasli dieťa a vedľa stáli Mária, Jozef, osol a vól. Do konca 18. storočia sa stavali betlehemy v kostoloch, no po zákaze Jozefa II. ich ľudia stavali a vyrezávali doma.

VIANOČNÝ STROMČEK

Podľa legendy zo 6. storočia slávil v Burgundsku írsky mních Vianoce pri posvätenej jedli na kopci s miestnymi obyvateľmi. V piesni z 13. storočia sa spieva o stromčeku s horiacimi sviečkami. V 17. storočí sa stromček v Nemecku rozšíril od remeselníkov medzi šľachtu a úradníkov, v 18. storočí do evanjelických kostolov, v 19. storočí ho začali ozdobovať mešťania, a tak sa vydal aj do iných krajín.

PIESEŇ TICHÁ NOC, SVÄTÁ NOC

Text najznámejšej vianočnej piesne napísal v roku 1816 kňaz Joseph Mohr v Lungau v Rakúsku ako báseň. Jeho prosbe skomponovať k nej melódiu vyhovel organista Franz Xaver Gruher 24. decembra 1818 v Oberndorfe pri Salzburgu a Mohr pieseň zaradil do polnočnej sv. omše v kaplnke tamojšieho kostola, kde mala veľký úspech. Dnes je táto pieseň preložená do 200 jazykov a je neodmysliteľnou súčasťou Vianoc

OPLÁTKY

Sú súčasťou stredoveku. Symbolizujú eucharistického Krista. Oplátka je teda symbolom tela Pána Ježiša v Eucharistii. Oplátky sa jedia s medom a v niektorých krajoch na Slovensku aj s cesnakom. Med je symbolom hojnosti a lásky. Medom sa na Štedrý večer robia dievčatám na čelo krížiky, aby boli krásne a deťom, aby boli dobré. Cesnak je prírodné antibiotikum a má svoju prirodzenú arómu. Jedol sa ako ochrana proti zlým duchom. Je to jeden z krásnych zvykov, ktorý bol ešte aj predkresťanskom období a pretrval dodnes, hoci dnes už ľudia nevedia, prečo sa to jedáva. Voľakedy, asi v druhej polovici 19. storočia, mali túto výsadu – piecť oplátky – iba učiteľia. Celý december sa piekli a roznášali do rodín.

KAPOR,

alebo ryba ako vianočné jedlo

Ryba je starobylý symbol siahajúci až do prvo počiatkov Cirkvi. Je to symbol samého Krista a identifikácie kresťanov. *Ryba* – po grécky *ICHTHYS* – je to kryptogram so začiatočnými písmenami slov *Iesuous Christos, Theou hYos, Soter*, čo znamená – *Ježiš Kristus, Syn Boží, Spasiteľ*. Taktéž skryté významy boli veľmi dôležité v čase prenasledovania prvých kresťanov, ktorí ju používali ako poznávacie znamenie. Ryby ako vianočné jedlo v minulosti naši predkovia konzumovali slané, údené, kyslé, čerstvé a pripravovali sa aj varením a pečením. Jedli sa zubáče a pstruhy. Vyprášaný kapor so zemiakovým šalátom je záležitosťou až druhej polovice 20. storočia.

DARČEKY

Dávanie darčiek môžeme prirovnať k veľkému Daru, ktorý sme dostali my od Nebeského Otca, čiže Pána Ježiša. To, že sme dostali od Boha Dar, pravdepodobne ovplyvnilo našich predkov v minulosti natoľko, že začali aj oni obdarovávať malými darčekom tých, ktorých mali radi. V minulosti bolo dávanie darčiek skôr symbolické. Boom na Slovensko priniesla až druhá polovica 20. storočia. Je však veľká škoda, že mnohí práve túto časť vianočných sviatkov považujú za vrchol Vianoc a zabúdajú na to, že podstatou je ten veľký DAR NEBA, ktorý prišiel kvôli každému z nás a túži po našom prijatí do našich srdiec aj tento rok.

Milí Petrovanci! Želáme vám teda nádherne, milostiplné a radostné Vianoce, nech vás malý Ježiško, ktorý prišiel a onedlho príde aj kvôli vám na tento svet, naplní svojou láskou, pokojom a požehnaním...

*Tiež želáme aj
ŠTASTNÝ A ÚSPEŠNÝ NOVÝ ROK 2008!*

TÉMA: RADÍME SI

V našej poradni vám tentokrát nebudeme radiť, ale skôr vás trochu oboznámime s blahodárnymi účinkami dvoch potravín, ktoré tvoria neodmysliteľnú súčasť štedrovečerného stola vo väčšine domácností na Slovensku, ale i u nás v Petrovanoch. Sú to med a cesnak. Viete, ako zázračne pôsobia na náš organizmus?

MED

Vedeli ste, že med je najlepšou ochranou pečene? A nielen to. Med, samozrejme kvalitný, čo zistíte tak, že po čase kryštalizuje, má množstvo antioxidantov, ktoré nás chránia pred infekciami. Čím je med tmavší, tým ich má viac. Med obsahuje takmer všetky minerály. Železo v mede pomáha pri málokrvnosti, draslík proti bolesti svalov, čo je dobré vedieť aj počas chrípkového obdobia. Lyžička medu do vlažného čaju urobí pre vaše zdravie divy. Lyžička medu ráno vám dodá energiu. Pomôže tiež pri hnačke, pretože med je vo všeobecnosti liekom na všetky problémy súvisiace s trávením. Med na večer zas pomáha proti nervozite, nepokoju a nespavosti. Med, ako je známe, prispieva nielen k zdraviu, ale aj ku kráse.

CESNAK

Cesnak a jeho zložky majú celý rad účinkov vďaka prítomnosti rôznorodých zlúčenín v jeho drobných strúčikoch. Z tohto radu môžeme na-

príklad spomenúť účinky protiparazitické, antibakteriálne a imunitu podporujúce. Jeho pravidelnou konzumáciou sa vám podarí vytvoriť nepriaznivé podmienky pre nechcených hostí – vírusy, či baktérie. Navyše látky obsiahnuté v cesnaku vedia zvýšiť aktivitu enzýmov, ktoré sú zodpovedné za odstraňovanie cudzorodých látok z tela. K tomu všetkému treba spomenúť, že cesnak je skvelý antioxidant, chráni bunky a tkanivá, čím predlžuje ich životnosť.

Možno ste však nevedeli, že cesnak obsahuje aj niekoľko veľmi účinných látok v prevencii proti rakovine. Jedným z najúčinnjších je látka *diallylsulfát*. Táto látka dokáže blokovat tvorbu rakovinových enzýmov v bunke a chrániť ju pred nádorovým zvrhnutím. Aby sme však mohli naplno využiť silu cesnaku proti rakovine, potrebujeme poznať jednu veľmi dôležitú zásadu: cesnak je najúčinnjší len vtedy, keď ho prelisujeme, alebo nadrobno pokrájame. V takom stave ho potom necháme postáť asi 10 minút – vtedy sa neaktívne látky aktivujú kontaktom so vzduchom. Potom ho už môžeme

pražiť, variť, dusiť – dôležité látky sú v ňom v najvyššej možnej koncentrácii. A ešte malú radu na záver: ako prvú pomoc pri počiatočných príznakoch prechladnutia skúste lyžičku medu posypanú drobnou posekanými kúskami cesnaku.

Dobrú chuť!**MYŠLIENOČKA**

- ◆ „Skutočné priateľstvo je vzácné a ako každú inú hodnotu ho musíme hľadať, objaviť, chrániť, živiť a nakoniec rozširovať do celého sveta.“ (R. Pibiri)
- ◆ „Priateľstvo je po láske tým najkrajším darom neba.“ (M. Quoist)
- ◆ „Základnou charakteristikou kresťanského priateľstva je to, že nie je uzatvorené, ale naopak stále otvorené pre všetkých, ktorí lásku potrebujú.“ (B. Häring)
- ◆ „Priatel'ia sú zrkadlom tvojej osobnosti. Objavuješ v nich sám seba.“ (E. Schulerová)
- ◆ „Rýdze priateľstvo je obrazom pôvodného dokonalého priateľstva, priateľstva Trojice, ktoré je samotnou podstatou Boha.“

(S. Weilová)**RECEPTÍK: CENKE KOLAČE (POGAČE alebo KAPUŠNIKY)***Milé Pertovianky!*

Ponúkame vám tradičný petroviansky recept na vianočné „Cenke kolače“, či inak nazývané aj „Pogače“, alebo „Kapušníky“

Veríme, že vám týmto receptom v tento krásny predvianočný čas urobíme radosť.

Recept je na prípravu 3 pogačov.

Potrebuje:

- 1 kg polohrubej múky
- 2 žltky
- 2 droždia
- 2 dcl oleja
- pol litra mlieka na kvások, potom prilievame podľa potreby
- 1 veľká lyžica bravčovej masti
- 1 lyžička soli
- 2 lyžičky cukru
- cca 4 veľké hrste kyslej kapusty (podľa potreby)
- niektoré gazdinky pridávajú na lepšie vykysnutie cesta aj minerálku
- cibuľka
- olej na pomastenie

Postup:

1. Deň vopred si pripravíme kapustu tak, že kapustu podľa potreby premyjeme a na oleji a cibulke opražíme. Po opražení ju odstavíme a necháme ju stáť do nasledujúceho dňa v kuchyni. (Nemusíte ju pripravovať deň vopred, ale je potrebné, aby pred použitím do cesta bola vychladnutá.)
 2. Na druhý deň si pripravíme kvások z pol litra mlieka, droždia a štipky cukru.
 3. Po napučaní kvásku doňho pridáme múku, žltky, olej, cukor, soľ, masť. Podľa potreby pridávame mlieko, aby bolo cesto vláčne a lesklé.
- Niektoré gazdinky pridávajú do prípravy kysnutého cesta aj trocha minerálky a k ostatným surovinám aj 2 pretlačené uvarené zemiaky.
4. Cesto necháme na teplom mieste vykysnúť.
 5. Po jeho vykysnutí ho rozdelíme na 3 rovnaké bochníky.

6. Jeden z bochníkov na pomúčenej doske rozvalkáme do tvaru obdĺžnika približne na veľkosť A4.
7. Do stredu obdĺžnika dáme časť pripravenej kapusty a teraz musíme zložiť cesto tak, aby nám kapusta ostala v strede. Urobíme to tak, že konce cesta preložíme do stredu. Vznikne nám opäť menší obdĺžniček a ten zložíme opäť tak, že jeho konce zložíme do stredu. Mal by nám vzniknúť bochník v tvare štvorca. Účelom tohto skladania je to, aby kapusta ostala ukrytá v strede cesta.
8. Bochníček rozvalkáme na veľkosť plechu.
9. Rozvalkané cesto preložíme na vymastený plech a vložíme do rúry predhriatej na 200 °C.
10. Pečieme približne pol hodiny, koláč by mal byť upečený dozlata.
11. Upečený koláč odstavíme, pomastíme olejom a prikryjeme utierkou navlhčenou v studenej vode (,vďaka ktorej potom koláč ostane na povrchu mäkký).
12. Postup zopakujeme ešte 2x. Upečieme teda 3 CENKE KOLAČE :)
13. Upečené koláče krájame do tvaru štvorca, trojuholníka, alebo ako sa vám páči.
14. Dobrú chuť k štedrovečernému stolu!!!

Rubriku *Ženský kútik* pripravila Mgr. Danka Marcinčinová

My z Betlema

WΛ Z BCfjCw9

Milí čitatelia,

v tomto predvianočnom čísle by som vám aj ja chcela priblížiť, čo Vianoce naozaj sú a ako ich my mladí môžeme prežiť. Pretože aj keď to vieme, nie vždy si to uvedomujeme! Sú to chvíle strávené v kruhu najbližších, radosť, vôňa ihličia a štedrovečernej kapustnice, polnočná svätá omša, veľa snehu, darčeky, koláče, návštevy... **A JE TO NAOZAJ TAK?**

Bolo to takto aj vtedy, keď sa narodil Ježiško? A majú sneh aj v Afrike? Nie, asi nie je až taký podstatný; podobne ako aj ostatné záležitosti, ktoré sme si spravili namiesto Vianoc. Je dobré, že sú, len nesmú nahradiť pravý základ a zmysel tej posvätnéj chvíle.

Vianoce – čas, kedy si pripomíname narodenie Ježiša Krista. Čas príchodu Mesiáša na tento svet. Boh sa ponížil, prišiel k ľuďom a stal sa človekom. A aj keď sú Vianoce časom, kedy si to pripomíname – máme znovu nanovo prežiť tú radosť, spokojnosť, vyrovnanosť, istotu, že Boh je tu a stará sa.

Prečo je to potom na svete tak? Prečo je tolko zla a nepravosti? Lebo človek sa od Boha vzdaluje, človek hreší a zabúda na Božiu lásku a sám si tak spôsobuje problémy, nešťastia, keď sa prikláňa k zlu a vzdaluje sa od DOBRA. Má slobodnú vôľu, preto si môže vždy vybrať. Boh nám ju dal. On vždy stojí za svojím slovom. Je príkladom poslušnosti, neporuší to, čo povedal. Na nás je, či prijmem Boha, či sa preňho rozhodneme. Povedať áno každý deň, každý deň nanovo – pripomenúť si, že som závislý na Bohu a vždy nanovo urobiť rozhodnutie, že lásku a pokoj budem šíriť všetkým, ktorí sú v mojej blízkosti. Je to ťažké, no kto prosí, ten dostane, kto hľadá, ten nájde a kto klope, tomu otvoria.

Preto, želim všetkým, aby nezabudli, že tak, ako telo potrebuje chlieb, tak duša potrebuje živý chlieb, aby sme mohli žiť plnohodnotný život, nielen jeho slabý odvar.

Na záver vám ponúkam krátky príbeh:

Pastelky

Pastelky
Pastelky

Nikto nevedel, kedy ten človek prišiel do mesta. Zdalo sa, akoby tam bol odjakživa býval, tam na chodníku najrušnejšej ulice, kde bolo plno obchodov, reštaurácií, elegantných kín, večerné korzo, kde sa stretávali zalúbenci. Kľučičiačky na zemi maľoval pastelkami anjelov a nádherné krajinky plné slnka, šťastné deti, otvárajúce sa kvety a sny o slobode.

Za ten čas si ľudia z mesta naň zvykli. Niekoľko mu hodil na obraz mincu. Niekedy sa ľudia pri ňom zastavili a zhovárali sa s ním.

Hovorili mu o svojich starostiach i nádejach. Hovorili o svojich deťoch, o najmenšom, ktoré chcelo

spať vo veľkej posteli a o najstaršom, ktoré sa nevedelo rozhodnúť, na akú fakultu sa dať zapísať, lebo budúcnosť ťažko rozlúštiť.

Človek počúval. Počúval veľa a hovoril málo. Jedného dňa si začal baliť veci, že odíde. Ľudia sa zhľadli okolo neho a pozerali naňho. Pozerali a čakali.

„Nechaj nám niečo. Na pamiatku...“

Človek im ukázal prázdne ruky. „Čože vám môžem dať?“

Ale oni okolo neho čakali.

Človek vytiahol z vrečka svoje pastelky všetkých farieb, ktorými maľoval anjelov, kvety a sny a rozdal ich ľuďom.

Každému kúsok farebnej pastelky. Potom bez slova odišiel.

Čo ľudia urobili s pastelkami?

Niekoľko si pastelku vyložil do vitríny, niektorí ju zanesol do mestského múzea moderného umenia, niektorí si ju vložil do zásuvky a väčšina na pastelky zabudla.

Prišiel Človek a aj tebe zanechal možnosť zafarbiť svet.

Čo si urobil so svojimi pastelkami?

Aj my sme tí, ktorí sme od Boha dostali dary a máme ich rozdávať tam, kde žijeme. Preto vyzývam všetkých, aby sa nebáli a dávali to, čo môžu, to, čo majú. Niekedy sa stačí pridať k už existujúcej skupinke ľudí, ktorí robia to, na čo máme aj my. Inokedy podporiť, či pomôcť pri uskutočňovaní...

No pastelka sa pri maľovaní opotrebováva a niekedy potrebuje zastrúhať či obnoviť – my mladí ľudia tiež potrebujeme čerpať. Máme predsa svätú omšu, kde sa Boh k nám znižuje a tiež Sväté Písmo. Nebuďme sebeci a nedovoľme, aby sa naša pastelka kdesi len tak považovala – robme svet krásnym a takým, v ktorom sa bude žiť lepšie.

Anka Mišková

V čase od posledného vydania našich obecných novín sa aj napriek krátkemu časovému obdobiu udialo v športe dosť veľa, preto Vám prinášame čerstvé informácie o športovom dianí v našej obci.

FARE

– týždeň turnaja proti rasizmu

V dňoch 19. októbra a 24. októbra sa konal minifutbalový turnaj FARE na pýche našej obce – minifutbalovom ihrisku s umelou trávou – umiestnenom v našej MŠ.

Možnosť uskutočniť tento turnaj sme získali prostredníctvom grantového projektu, ktorý bol zameraný na boj proti rasizmu, diskriminácii vo futbale v Európe a prihliadanie na potreby žien a dievčat vo futbale.

Dňa 19. 10. 2007 sme pozvali miešané dievčenské družstvá Rómok a nerómok zo ZŠ Petrovany, ZŠ Lemešany a miešané družstvo Rómok a nerómok zo ZŠ Šarišské Bohdanovce.

Každý, kto v tento deň absolvoval na tomto turnaji funkciu diváka, Vám potvrdí, že aj napriek súbojom dievčat s chlapcami znášal futbal všetky atribúty zábavy, profesionalizmu a korektnosti, ale hlavne hru fair play, o ktorú v týchto turnajoch išlo.

Hneď v prvom zápase na seba narazili dievčatá z Petrovian a Lemešian. Hlavne naše dievčatá predvádzali v niektorých momentoch zápasu nevídané žonglérske a technické kúsky spojené s tvrdou strelou. Pochváliť je potrebné všetky dievčatá, ktoré pod vedením p. učiteľky Kazimírovej a výhre 4:3 urobili prvý krok k vytúženému prvému miestu.

V druhom zápase nastúpili domáce dievčatá proti chlapcom zo Š. Bohdanoviec. Chlapci sa úlohy gentlemanov zhostili na jednotku s hviezdikou. Po dramatickom priebehu zápasu, v ktorom naše dievčatá prehrávali už 1:5 sa v druhom polčase vzchopili a v konečnom účtovaní zvíťazili 6:5, čo im vyneslo 1. miesto v turnaji. V zápase o druhé miesto nastúpili dievčatá z Lemešian proti chlapcom zo Š. Bohdanoviec a potvrdili, že sa chlapcov neboja a nakoniec zvíťazili 5:4 a obsadili druhé miesto v turnaji.

Rozhodcami turnajov boli p. Jozef Voľanský a p. Slavomír Zusko.

VÝSLEDKY		PORADIE		
Petrovany – Lemešany	4:3	1. miesto	Petrovany	4 body
Petrovany – Š. Bohdanovce	6:5	2. miesto	Lemešany	2 body
Lemešany – Š. Bohdanovce	5:4	3. miesto	Š. Bohdanovce	0 bodov

Dňa 24. 10. 2007 sa uskutočnila druhá časť turnaja za účasti miešaných družstiev chlapcov Rómok a nerómok zo ZŠ Petrovany, ZŠ Kendice, ZŠ Lemešany a ZŠ Š. Bohdanovce.

Vo všetkých mužstvách bolo niekoľko „špilmachrov“, ktorých technické kúsky oceňovali diváci potleskom. Našich chlapcov pod vedením p. učiteľky Faixovej delil len krôčik od prvého miesta, keď v zápase o prvé miesto nešťastne prehrali 5:4 s neskorším víťazom turnaja, ale aj napriek tomu postúpili do okresného kola v minifutbale ZŠ. V zápase o 3. miesto susedia z Kendice neponechali nič na náhodu a rozdrvili chlapcov z Lemešian 8:0.

VÝSLEDKY		PORADIE		
Petrovany – Lemešany	12:2	1. miesto	Š. Bohdanovce	6 bodov
Š. Bohdanovce – Kendice	4:3	2. miesto	Petrovany	4 body
Lemešany – Š. Bohdanovce	3:5	3. miesto	Kendice	2 body
Petrovany – Kendice	4:3	4. miesto	Lemešany	0 bodov
Petrovany – Š. Bohdanovce	4:5			
Lemešany – Kendice	0:8			

Podakovanie pri príprave tohto turnaja patrí p. Mgr. Mariánovi Bačovi, sl. Agátke Hatokovej, športovej komisii pod vedením p. Slavomíra Zuska, ktorá samotný turnaj pripravila a zrealizovala, vedeniu ZŠ Petrovany, p. učiteľke Kazimírovej a Faixovej, p. riaditeľke MŠ Mgr. Monike Jankovičovej a jej učiteľskému zboru a zamestnancom, ktorí nám okrem priestorov zabezpečili aj prípravu občerstvenia a samozrejme nesmieme opomenúť „najdôležitejších“ ľudí v tomto turnaji v podobe našich žiakov z MŠ, ktorí svojím mohutným povzbudzovaním po obidva dni turnaja prispeli k úspechom našich dievčat a chlapcov, za čo ich neminula sladká odmena.

Veľká vďaka všetkým, ktorí sa na tomto projekte podieľali!

V čase uzávierky tohto vydania obecných novín sa uskutočnil prvý ročník Vianočného turnaja v stolnom tenise. Bližšie informácie Vám prinesieme v ďalšom čísle.

HUMOR

Sovietskym vedcom sa podaril skvelý úspech. Skrížili zlatú ryбку a žraloka. Výsledok – zlatá ryбка, ktorá vám splní posledné tri želania.

Blondínka si objednala pizzu. Čašník sa jej pýta, či ju chce rozdeliť na šesť alebo dvanásť kúskov.

„Šesť, prosím, dvanásť by som nikdy nezjedla...“

V byte zvoní telefón:

„Prosím Vás, je Fero doma?“

„Ešte áno, zatiaľ vyniesli iba vence...“

Idú dva opité hady z krčmy a jeden sa pýta druhého:

„Počúvaj sme jedovaté hady?“

„Ási áno a prečo?“

„Lebo som si zahryzol do jazyka...“

Stretnú sa dvaja chlapi a jeden druhému hovorí:

„Predstav si, čo sa mi stalo, poslal som starú po zemiaky a prešlo ju auto.“

„A čo budeš teraz robiť?“

„Ási ryžu...“

„Čo by som dal za to, keby bol Paríž hlavným mestom Talianska,“ hundre si celé poobedie Jožko.

„A prečo, Jožko,“ nezdá sa to jeho matke.

„Lebo tak som to dnes napísal v písomke.“

Novinárka z rádia robí rozhovor s bačom:

„Pán bača, čo vždy robíte ráno ako prvý?“

„Ja len čo vstanem, vypijem si pol deci slivovičky.“

„Prepánajána, veď to je propagácia alkoholu, to nemôžeme dať do rádia! Nemôžete povedať, že čítate?“

„No dobre. Ja len čo ráno vstanem, čítam si knihu. Keď ju dočítam, idem k Janovi a čítame spolu jeho knihu. Potom ideme obaja do knižnice a tam čítame, čítame a čítame. Keď dočítame, navštívime ešte Paliho, lebo ten má tlačiareň.“

Julka Komová

Hodnotenie jesennej časti Oblastných futbalových majstrovstiev I. triedy ročníka 2007/2008 TJ Petrovany

V jesennej časti Okresných majstrovstiev Oblastného futbalového zväzu ročníka 2007/2008 sa naši žiaci pod vedením trénera p. Jozefa Voľanského umiestnili na 7. mieste so 16 bodmi a so skóre 23:33, čo je potešujúce, pretože tréner začleňoval do mužstva aj mladších hráčov, ktorí sa po skončení sezóny 2007/2008 stanú základom žiackeho družstva, z ktorého odíde šesť hráčov k dorastencom. Aj touto cestou chceme požiadať rodičov, že môžu chlapcov (alebo aj dievčatá) narodených v rokoch 1996 a vyššie prihlásiť do našej TJ buď u p. Voľanského, Petrovany č. 407 alebo u p. Slavomíra Zuska, Petrovany č.42.

Družstvo dorastencov obsadilo v jesennej časti sezóny 2007/2008 I. triedy Oblastného futbalového zväzu spomedzi šestnástich účastníkov 8. miesto s 22 bodmi a skóre 33:37, čo je vzhľadom na začleňovanie žiakov do dorasteneckého mužstva veľmi dobré. Je chvályhodné, že realizačný tím pod vedením p. Petra Vargu, Petra Malinovského a Jozefa Valenta vsadili nielen na šikovnosť hráčov a ich technické prednosti, ale aj na disciplínu, ktorá je základom dobrého futbalistu. Výsledkom toho boli nielen pohovory s niektorými hráčmi, ale aj samotné striedanie v zápase, prípadne vylúčenie z tréningového procesu.

Po niekoľkých rokoch nám konečne urobili veľkú radosť seniori TJ Petrovany, ktorí akoby pokropení živou vodou nastúpili na jesennú časť nového ročníka I. triedy OFZ a počas skoro celej jesennej časti boli lídrom I. triedy. Po skončení prvej časti súťaže sme obsadili 1. miesto s počtom bodov 36, skóre 31:14 a šesťbodovým náskokom pred druhými Š. Michal'ňami, ktoré boli pred začiatkom súťaže „pasované“ za favorita. Celý kolektív pod vedením Jozefa Taláška podával počas celej jesene vyrovnané výkony počnúc brankárom Stanom Jackom, ktorý dostal najmenej gólov spomedzi všetkých šestnástich brankárov I. triedy, obranou, kde mi nedá nespomenúť najmä Vladu Papežu, ktorý chvalabohu vo svojich rokoch ešte nenašiel ten správny kliniec na zavesenie kopačiek, Miroslava Komu, ktorý po odchode Štefana Ledváka prevzal žezlo osobnosti a je veľkou oporou nielen na ihrisku, ale aj

mimo neho. Zo záložníkov spomenieme Sergeja Horváta, ktorý nabehá neskutočné množstvo kilometrov a aj preto niekedy nielen hráči, ale aj fanúšikovia krútia hlavou, ako to ten „Serdžo“ môže vydržať. No a keď prejdeme k útočnej formácii, tak mi neprináleží povedať iné meno ako „špilmacher“ Robo Olejár, ktorý nielenže strelil góly (nastrelal ich v jeseni 15), ale aj zabáva či už hosťujúcich, ale hlavne domácich fanúšikov svojimi technickými kúskami. Výborne sa ujali hlavne mladí hráči, ktorí ak na sebe popracujú, budú dosahovať ešte lepšie výsledky: Kristián Daňo, Peter Kerul – Kmec, Peter Veľček, Ferko Mihálik.

Horný rad zľava: Ján Pončák, Miloš Stredňák, Slavomír Zusko - prezident TJ, Marek Voľanský, Miloš Sedlák, Ing. Jozef Leško fy DATA PO - sponzor žiakov, Matúš Krupka, Jakub Hrabovecký, Vladimír Ščešňák, Jozef Voľanský - tréner, Erik Petruška, Daniel Petruška.
Dolný rad zľava: Michal Chlup, Patrik Malinovský, Michal Piga, Radovan Pončák, Slavomír Zusko ml., Kristián Koval, Michal Macej, Imrich Majoroš.

Dúfam, že chlapci v zimnej príprave urobia maximum, pretože ako líder súťaže nemôžeme sklamať vedenie obce, ktorého meno nosíme, svojich fanúšikov a ľudí, ktorí sa o futbal starajú a majú ho zo srdca radi.

Na záver by som snád mohol prezradiť, že v tohtoročnej jedenástke roka máme zastúpenie dvomi hráčmi, čo je pre vedenie TJ Petrovany veľmi potešujúce. O tom, kto to je a bližšie informácie z jedenástky roka Vám prinesiem v ďalšom vydaní našich obecných novín.

JAZYKOVÉ ZRNKO

S príchodom Vianoc a konca roka (ale aj iných sviatkov) sa častejšie stretávame s otázkou, ako písať začiatkové písmená v slovách označujúcich sviatky.

Musíme rozlišovať ich názvy, ktoré píšeme veľkým začiatočným písmenom (Mikuláš, Vianoce, Silvester, ale i Veľká noc) a od nich odvodené prídavné mená s malým začiatočným písmenom (mikulášsky darček, vianočné sviatky, silvestrovská noc, veľkonočné sviatky).

Aké začiatkové písmeno však napíšeme pri označení „n/Nového“ roka? Nový rok s veľkým N je len 1. január. Ak však želáte svojim blízkym zdravia, šťastia a úspechov nielen na jeden deň, ale na celý rok, napíšte nový rok s malým n.

Na Nový rok si teda želajme šťastlivý a úspešný nový rok!

Mgr. Emília Pištejová

Ďakujeme všetkým za spoluprácu v roku 2007, prajeme Vám príjemné prežitie vianočných sviatkov a veľa úspechov v novom roku 2008.

Kolektív firmy

Leier